

Pod vysokým vrchom s ohnutým koncom bolo malé mestečko menom Bright Star. Volalo sa tak preto, že tu ako na jedinom mieste na svete bolo vidno všetky hviezdy. Dokonca keď bola naozaj tmavá noc, mohli ste vidieť vzdialené galaxie. V mestečku žilo 123 ľudí. Všetci sa navzájom poznali. Aj keď to teraz vyzerá ako perfektné miesto s perfektnými ľuďmi nieje to tak. Totiž všetci ľudia žijú každý deň v strachu. Pred šesťnástimi rokmi sa v mestečku narodil chlapec. Daniel. Keď si ho jeho mama vzala po prvý raz do rúk hrôzou jej zošedivela polka vlasov. Na čele mal diabolský znak. Ľudia si oddávna rozprávali o dietati diabla, ktoré ak zostane nažive ovládne mestečko a potom celý svet. Ako by to nestačilo tak si ešte zotročí všetkých čo sa mu postaví do cesty. A Daniel bol to diabolské dieťa. Aj keď ho matka ľúbila nemala na výber iba ho hodiť do priepasti aby ochránila mestečko. Pár rokov si ľudia mysleli že je naozaj mŕtvy no potom dostali znamenie že nieje. Na okne jeho matky sa zjavil znak čo mal na čele a správa " žijem a prídem si po vás ". od toho dňa sa ľudia strachujú že ich všetkých pozabíja. A v tomto ustráchanom mestečku žilo jedno trinásťročné dievča Stella McCartney. Bola to veľmi pekná štíhla blondína s jasno modrými očami. Všetci ju mali radi a žila šťastný život. No to sa malo onedlho zmeniť. Veľmi sa tešila na svoje štrnásťte narodeniny. Keď nastal ten deň Stella si obliekla svoje obľúbené tmavo červené zamatové šaty a k tomu čierne tenisky. Typická Stella. Keď vyšla z izby rodičia ju už čakali s tortou a jedným darčekom. Bol zabalený v striebornom papieri, ktorý sa ligotal ako jas mesačného svetla na hladine jazera. Stella pristúpila bližšie a opatrne ho chytila do rúk. "Odbať si ho hviezdička," začala mama "je veľmi cenný." Stella prstami chvíľu prechádzala po papieri a potom ho opatrne rozlepila. Uvidela nádherný amulet. Kryštál v strede bol krvavo červený a orámovaný bol zlatom ktoré vytváralo rôzne vzory. Keď mama videla ako Stella s úžasom civela na tú krásu prerušila ticho : " Tento amulet patril tvojej prababke. Bola čarodejnica. Teda aspoň to o sebe hovorila. Tento amulet začarovala aby chránil jeho majiteľku. Posúva sa po generácie a musíš ho veľmi dobre opatrovať." Stella len prikývla a zapla si ho okolo krku. Okamžite ucítila energiu čo z neho sálala. Nasledujúce týždne boli pre ňu zvláštne. Často ju štekli v rukách a bolievala ju hlava. A v jeden búrkový deň to konečne vyvrcholilo. Keďže bola prírodná energia na najvyššom leveli aj Stellina energia sa zvýšila. Keď ráno vystrčila ruku z okna aby zistila aký je dážď kvapky sa otáčali za jej prstami ako magnety. Bolo to veľmi zvláštne. Išla za mamou a chcela jej povedať o tejto zvláštnej udalosti keď počula ako mama hovorí " Ach jaj tá polievka sa mi zasa pokazila. " no keď vošla do kuchyne mama neotvárala ústa. ČÍTAM MYŠLIENKY!!! Pomyslela si Stella a utekala do izby. Od toho dňa stále cvičila svoje schopnosti a čítala knihy o čarodejkách a nadprirodzených

bytostiach. O rok už toho vedela viac ako ktokoľvek kto by sa to snažil naučiť.

13. Marca sa vzduch v mestečku náhle oteplil o 10 stupňov a začal sa okolo ľudí vŕtiť prach. Z vrchu s ohnutým koncom začala stúpať para a zem sa otriasala. Ľudia splašene behali z prava do ľava a vykrikovali: " JE TO TU! DIABOLSKÉ DIEŤA SI PRIŠLO PRE NÁS! VŠETCI TU ZAHYNIEME!" Stella si vždy myslela že to boli iba rozprávky no teraz už vedela že nie. Na pravé poludnie sa z pary vynorila čierna postava. Stála na samom vrchu kopca a pozorovala ľudí. Po pár minútach prehovorila. " Občania mestečka Bright Star. Konečne som nadobudol dostatok sily aby som si po vás prišiel. A hlavne po moju matku! " Danielova mama Isabella žila na kraji mestečka v malej chatrči pod ktorou si vybuodovala podzemný úkryt presne pre tento prípad. Hneď ako počula hlas svojho syna sa utekala skryť no bolo neskoro. Z ruky vystrelil ohnivú guľu ktorej teplo bolo cítiť na desať metrov ďaleko. Už už mala vraziť do Danielovej mamy keď zhasla. Ľudia sa čudovali až potom si uvedomili že to bola Stellina vodná guľa čo ju zahasila. " Keď chceš ničiť naše mestečko najprv budeš musieť zničiť mňa! " ozvala sa Stella a v jej hlase bolo počuť mnoho sebavedomia. Daniel zostal zaskočený. Očakával že nebude nikto dosť odvážny na to aby sa mu postavil. " Dobre teda. Prijímam tvoju výzvu ale ak si chceš ušetriť život radšej sa utekaj schovať pod periny." po tom ako to povedal nasledoval typický záporácky smiech. Ale nebol jediný kto sa smial. Stella sa tiež začala smiať a to tak hlasno že prehlušila dunenie zeme aj Danielov smiech. Potom nastalo hrobové ticho. Trvalo pár minút a potom ho náhle prerušil obrovský výbuch. Z vrchu s ohnutým koncom začala vystrekovať láva a pomaly zalievala domy čo boli k nej najbližšie. Nastal neopísateľný chaos. Ľudia kričali a snažili sa dostať čo najďalej od lávy ktorá sa nebezpečne približovala ku Stelle. Zatvorila oči a sústredila sa najviac ako vedela. V rukách sa jej začala rysovať vodná guľa nabitá veľkou energiou. Zdvihla ruky nad hlavu a otvorila oči ktoré boli čisto biele. Vlasy jej viali a vyzerala naozaj hrozivo. Napriahla sa a vrhla guľu na miesto s kadiaľ láva vyvierala. Dookola prskala láva a pomaly ale viditeľne začala tuhnúť. Okolo stojaci jasali a ďakovali Stelle. Usmiala sa a sarkasticky povedala Danielovi "To je všetko čo zvládneš?" Stiahol obočie ku sebe a oči sa mu zmenili na čisto čierne. Pozrel sa na Stellu a z očí vystrelil ohnivé pásy. Stella stála nehybne na mieste a nedokázala odlepiť nohy od zeme. V poslednej chvíli ju chalan čo stál vedľa nej odtiahol a tak pásy presvižďali okolo nich a zasiahli veľký strom ktorý v sekunde začal horieť. Až potom si Stella uvedomila čo sa práve stalo a vrátila sa späť do reality. Nasledovala prestrelka medzi ňou a Danielom a ľudia sa len tak tak stačili uhýbať ich strelám. Stella zatiaľ vyhrávala pretože sa jej už dva krát podarilo zasiahnuť Daniela do ruky. Keď sa zdalo že už ho zmôže, preletela

medzi nimi obrovská guľa hmly. Nebolo vidieť ani na krok a tak Stella hľadala cestu domov. Nemohla tam zostať pretože by sa za chvíľu zotmelo a ona by bola ohrozená. Po hodine hľadania našla svoj dom aj s matkou v ňom. Otec tam nebol. Stella bola naozaj vyčerpaná a tak si išla ľahnúť. Keď sa zobudila vyšla z domu a hmla tam už nebola. Škody čo spôsobila láva tiež zmizli a vyzeralo to, ako keby sa nič nestalo. " Vyzerá to ako by som sa vrátila v čase " nahlas premýšľala Stella. Vrátila sa dovnútra aby sa poradila s mamou. Uvidela ju a tak sa k nej prihovorila " Mami aký je rok? ". No jej matka sa zatvárila zmätene a odpovedala " Čo? Ja niesom tvoja matka. Ja nemám deti. Ale je rok 1872. A teraz prosím odíď z môjho domu." Stella už začala všetko chápať. Rok 1872 bol rok keď sa narodil Daniel. Vrátila sa v čase aby zabránila Danielovi prežiť. " Ďakujem ale môžem sa ešte spýtať na dátum? ". " No dobre teda. Je 13.3. A teraz už naozaj odíď! " Stella sa otočila a odišla. Bol deň kedy sa mal Daniel narodiť. Bežala do domu jeho matky a už počula výkriky ľudí ako videli znak na Danielovom čele. Pozorovala ich ako vychádzali z domu a kráčali ku priepasti. Snažila sa ísť nenápadne lebo keďže všetci ľudia sa poznali vzbudilo by to nežiadajúcu pozornosť keby ju videli a nikto by ju nepoznal. Pozorovala ako hádzu Daniela do priepasti a odchádzajú. Keď už všetci odišli všimla si že jeho matka sa plížila naspäť ku priepasti a liezla dolu. Stella išla za ňou a videla ako berie Daniela do rúk a ošetruje ho. Bol celý doráňaný a nezdalo sa že by to prežil. Matka s ním utekala do lesa a Stella za ňou. V lese matka podávala Daniela nejakému mužovi no Stella mu cez tieň stromov nevidela do tváre. Schovala sa za strom keď matka šla okolo nej. Keď už si bola istá že ju matka neuvidí išla za neznámym mužom až ku vrchu s ohnutým koncom. Muž mávol rukou a skala sa otvorila. Vošiel do nej a Stella len tak tak stihla prebehnúť kým sa skala znova nezavrela. Zrazu jej bolo veľmi teplo a lial sa z nej pot. Stále nasledovala neznámeho až do hlbín vrchu. Ako si už uvedomila bola v sídle Diabla. A ten muž čo držal Daniela bol pravdepodobne Diabol sám. Muž položil Daniela na kameň a odišiel preč. Stella k Danielovi pribehla a vzala to krvavé dieťa do rúk. Počula blížiaci sa kroky a tak sa aj s Danielom schovala za skalú a počúvala. Prišli dvaja muži a o niečom sa rozprávali. Jediné čo Stella započula bolo: " Toho chlapca musíme zachrániť. Je to naša jediná nádej. " Ale nádej na čo? Chodilo Stelle hlavou. Nádej na zničenie Bright Star? Nevedela čo spraví s Danielom ale jedno vedela isto. Musela sa dostať preč a to čo najrýchlejšie. V skale uvidela prasklinu dosť veľkú na to aby ňou prestrčila Daniela. Obzrela sa a keď si bola istá že ju nikto nevidí prešla ku nej. Prestrčila Daniela a chcela aj ona cez ňu preliezť ale zasekla sa. Znova počula kroky a vedela že ak sa z tadiaľ rýchlo nedostane chytia ju a pravdepodobne zabijú. Rukou prechádzala cez skalú a aj

to málo vody čo v nej bolo využila na to aby uvoľnila prasklinu ešte viac a aby sa mohla prestrčiť na druhú stranu. Podarilo sa jej to tesne pred tým ako prišli znova tí dvaja chlapi. Počula ako hľadajú Daniela a to bolo znamenie že musí utekať. Vzala Daniela a bežala za nosom do hlbín lesa. Predierala sa pomedzi konáre ktoré jej udierali do tváre. Už ju boleli nohy a začala spomaľovať keď uvidela malý domček. Išla k nemu a zaklopala. Nikto sa neozýval a tak otvorila dvere a vošla dnu. Skontrolovala či nikto nejde a keď sa otočila zbadala skrčenú starenku ako k nej ide opierajúc sa o drevenú paličku. " Vítam ťa Stella už som ťa očakávala. " chrapľavým hlasom sa Stelle prihovorila starenka. " Ako viete moje meno? A kto ste?" " Som čarodejnica Driana. Pozorujem ťa. A taktiež som zariadila aby si sa vrátila v čase. " Stellu to všetko prekvapilo a tak si len sadla na stoličku a Daniela položila na stôl. Keď sa konečne odvážila znova prehovoriť pýtala si radu " Ak ste to boli vy kto ma poslal sem, čo mám robiť? " Starenka len pokrútila hlavou a povedala " Na to musíš prísť sama. Ale poviem ti jedno. Choď za srdcom nie rozumom. " Potom zmizla. Stella zostala sama s Danielom. Usúdila že najlepšie bude umyť Daniela od tej krvi a potom bude rozmýšľať čo ďalej. Našla v domčeku kúpeľňu a umyla ho. Potom si všimla že aj ona má doráňanú celú tvár od konárov a tak si aj zo seba utrela krv. Netušila čo má robiť ale jediné čo jej srdce hovorilo bolo aby sa išla vyspať. A tak najprv uložila Daniela do kožušín ktoré ležali na peci a ona si potom ľahla do malej postele. Zaspala ihneď. Keď sa ráno zobudila uvedomila si že už nie je v malom domčeku ale v jej vlastnej posteli doma. Vyšla z izby, rozbehla sa ku rodičom a objala ich. Potom vyšla von na ulicu a videla že je všetko ako bolo predtým. Bez jedinej škody. " Zvládla som to! " zajasala a začala tancovať. No nevedela čo sa malo stať.

Lucia Kopecká 7.B